

Tartalom

A megszokott, természetes dolgok csodálatossága azokkal szemben, amiket az emberek általában csodának tartanak. Létezésünk csodája és szerencséje.

Megjegyzés

Nagyon rövid és érthető rész. Mindössze a tartalomban leírt két dologra igyekszik felhívni a figyelmet.

A világ és a saját létünk csodája

(Azonosító: 028; Változat: 01)

Pozíció a műben

Előszó

A világ működése

Bevezetés

Elvek

Alapok

Megismerés

Véletlenszerűség és rendezettség

Metafizika

A világ építőkövei

A világ mélységei

Méreték és arányok

Különbéle világok

A világ és a saját létünk csodája

Elvarratlan szálak

Élet

Elme

Ember

Társadalom

Egység

Program

Az ember élete

1. A csodásnak tekintett dolgok és a valódi csodák.....	2
2. Létezésünk csodája és szerencséje.....	3

1

1. A csodásnak tekintett dolgok és a valódi csodák

2

Az emberek gyakran nem az arra érdemes dolgokat tekintik csodának, és nem veszik észre a csodát maguk körül, a megszokott dolgokban.

Jellemzően a megszokottól eltérő dolgokat látják csodásnak, mint például ha valaki a vízen jár, vagy ha egy szobor könnyezik. Eközben viszont, mivel megszokták őket, elmennek az olyan dolgok mellett, melyek úgymond természetesek – holott mélyebben belegondolva az utóbbiak gyakran sokkal csodálatra méltóbbak.

3

Ilyen elhanyagolt csoda elsősorban **a világnak és a világ dolgainak a létezése, működése, szépsége. Különös tekintettel az életre, az elmére és az emberre.**

4

Ahogy 'A világ eredete és életbarátsága' témában elhangzott, **egy csodának mindenképpen történnie kellett**, abban az értelemben, hogy ezt a dolgot nem az anyagi világ törvényei határozták meg. De még ha valamihez ilyesmi nem is feltétlenül szükséges, akkor is **sok olyan van a világon, amiről nem könnyű elképzelni, hogy hogyan tudott létrejönni és hogyan működhet.** Végignézve egy űrbéli tájon, tudva, amit a fizika törvényeiről és a világ építőelemeiről tudunk, de eltekintve mindennapi tapasztalatainktól, ki hinné, hogy létezhet élet, ember és elme? Nem is beszélve olyasmikről, mint zene, humor vagy etika.

5

(Megemlíthető, hogy **az ember is létrehozott már egy-két figyelemreméltó**, nem éppen magától értetődő **dolgot**, például a számítógépeket – ám nagyon messze vagyunk még attól, hogy alkotás terén beérjük a természetet.)

6

Lásd ehhez a 'Rendezettség' témában az **egyszerűség illúzióját**, mint annak az egyik okát, hogy nem csodálkozunk kellőképpen az összetett dolgokon.

Hasonlóan **alulértékelt a kulturális örökségünk.** Az emberek ugyanis hajlamosak magától értetődőnek tekinteni ezt a kollektív tudást, melynek a felhalmozásához sok idő, munka és tapasztalat kellett. Továbbá, amíg tart, **a jó dolgunk** sem mindig becsüljük meg kellőképpen; így azt, hogy élhetünk, hogy van mit ennünk, a kényelmet, melyet élvezhetünk, vagy hogy béke van körülöttünk.

7

Lásd 'A boldogság forrásai' témában, hogy becsüljük meg a jó dolgunkat, 'A megismerés buktatói' témában pedig, hogy az ember hajlamos hozzászokni a kulturális örökséghez és a civilizációs kényelemhez.

8

Érdemes tehát egy percre megállni, és új szemmel nézve őket rácsodálkozni a körülöttünk lévő dolgok nagyszerűségére, átértékelni a mindennapit és megszokottat.

Ezáltal akár **spirituális élményben** is részünk lehet – anélkül ráadásul, hogy ehhez el kellene szakadnunk a valóságtól.

2. Létezésünk csodája és szerencséje

Az emberek nem értékelik kellőképpen, hogy élhetnek.

Pedig ez egyrészt **csoda**, már csak azért is, mert a világ létezik, és esetleg azért is, mert van olyan, hogy elme. Másrészt pedig az, hogy megszülethettünk, illetve hogy éppen mi lettünk azok, akik megszülettek, hihetetlenül nagy **szerencse**.

Sokkal nagyobb, mint ami például ahhoz kell, hogy valaki megnyerje a lottót. Érdemes belegondolni, hogy csak a belátható dolgok közül **mennyi mindennek kellett ehhez éppen úgy történnie, ahogy történt**: Éppen annak a két ivarsejtnak kellett találkoznia, melyekből lettünk; ehhez a szüleinknek éppen a megfelelő pillanatban kellett a megfelelő hangulatba kerülniük; és előzőleg is mindennek úgy kellett történnie, hogy ez így megvalósulhasson – beleértve, hogy mindennek hasonlóan szerencsésen kellett alakulnia az összes felmenőnk esetében is. Minderre pedig könnyen hatással lehetnek olyasmik is, hogy milyen volt az időjárás egy-egy fontosabb napon, meddig tartott a második világháború, vagy hogy mi járt Árpád vezér fejében a honfoglalás alatt. (És akkor hol vagyunk még a dinoszauruszoktól és a Tejút kialakulásától.)

A megszületésünk szerencséje mellett érdemes megemlékeznünk **testünk hihetetlenül összetett gépezetéről** is, mely biztosítja, hogy életben is maradjunk, erősnek és egészségesnek érezhessük magunkat. Hogy ennek érdekében mi minden zajlik folyamatosan a saját testünkben, annak minden sejtjében, azzal általában nem sokat törődünk. Igen jól vagyunk ugyanis összerakva: belül minden automatikusan, simán és észrevétlenül működik, ezt pedig **természetesnek vesszük, és nem is értékeljük kellőképpen** – legalábbis, ameddig minden rendben van. Később azonban, ahogyan az ember öregszik, és a rend kezd megbomlani, egyre inkább szembetűnik az esendőségünk. (Bár ezt megelőzőleg is vannak alkalmak, amikor megtapasztalhatjuk azt, például amikor betegek és elesettek vagyunk, vagy amikor úgy elnyomjuk a kezünket alvás közben, hogy az kis ideig halottnak tűnik.)

Jó dolgunk értékelésének legalapvetőbb elemeként tehát becsüljük meg a lehetőséget, hogy itt lehetünk, és használjuk ki az időt, ami adatott.